

- підтримка прийняття комплексу управлінських рішень, спрямованих на вирішення проблемних і конфліктних ситуацій;
- аутсорсинг комплексних завдань, пов'язаних з обліком та звітністю тощо.

Отже, податкове консультування є необхідною частиною ділової інфраструктури, важливим джерелом конкурентоспроможності бізнесу, а також специфічним чинником активізації наповнення бюджетних ресурсів. Вітчизняний ринок послуг з податкового консультування має значні перспективи, тому розвиток податкового консультування є необхідним для налагодження партнерських відносин між фіскальними органами та суб'єктами оподаткування.

Інформаційні джерела:

1. Безпалько І. Р. Теоретико-методичні засади податкового консультування в Україні [Електронний ресурс] / І. Р. Безпалько. – Режим доступу: file:///C:/Users/USER/Downloads/efek_2015_11_71.pdf.
2. Податковий кодекс України: Закон України №2755-VI від 02.12.2010 р. [Електронний ресурс] // ВВР. – 2011. – №№13-17. – ст.112 – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=2755-17>.
3. Ткачик Ф. П. Податкове консультування. Навчальний посібник / Ф.П. Ткачик – Тернопіль: Вектор, 2015. – 252 с.

БЮДЖЕТУВАННЯ ПОДАТКОВИХ РОЗРАХУНКІВ КОМЕРЦІЙНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ

Бакаляр Д.Г., гр. БЗ-19м

Науковий керівник – канд. екон. наук, проф. **Н.С. Акімова**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Бюджетування, будучи невід'ємною частиною управлінського обліку, відображає об'єкти обліку, в тому числі податкові розрахунки і зобов'язання, не ретроспективно, а перспективно для цілей контролю, прийняття управлінських рішень та забезпечення податкової безпеки економічного суб'єкта. З огляду на важливість контролю управління податковими розрахунками, ми вважаємо, що необхідним і обґрунтованим є формування самостійного бюджету – бюджету податкових зобов'язань.

Процес бюджетування податкових розрахунків з метою формування бюджетів (рис. 1) пропонуємо здійснювати виходячи не тільки з об'єктів оподаткування, які зазначені в ПК України, що є

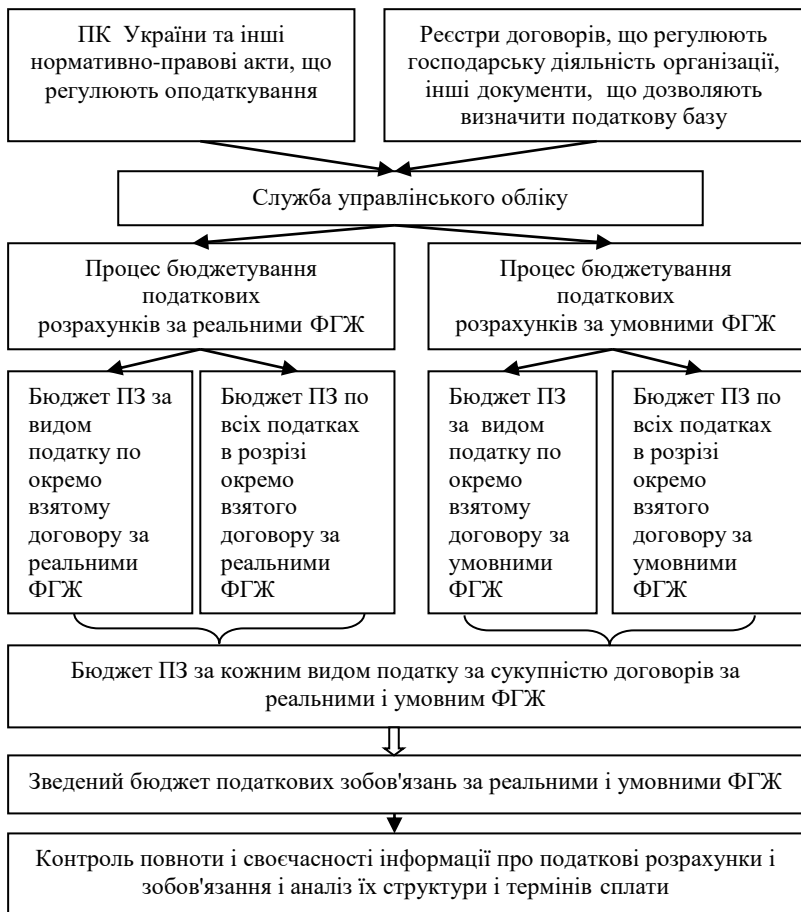

Рисунок 1 - Модель формування бюджетів податкових зобов'язань

реальними фактами господарського життя, але і з фактів умовних, які на момент формування бюджетів не відображаються в системі фінансового та податкового обліку.

До бюджетування податкових розрахунків застосовуються загальні принципи, що мають вплив на побудову облікової системи. Однак в силу відмінностей даного процесу і управлінського обліку в цілому від бухгалтерського (фінансового та податкового) обліку, для бюджетування податкових розрахунків характерні і специфічні принципи, до яких пропонуємо відносити:

- відображення всієї сукупності фактів господарського життя, включаючи умовні;

- попередження контрольної інформації про податкові розрахунки;

- деталізація бюджетної інформації за видами податків, окремими договорами і окремими умовними фактами господарського життя.

Контролю повноти відображення податкових розрахунків і фактів господарського життя сприятиме формування реєстрів договорів за видами податків. Реєстри договорів пропонуємо формувати за кожним видом податку. Розроблений реєстр має вигляд таблиці і формується в хронологічному порядку в міру надходження оформлених договорів.

Дані реєстрів дозволяють оперативно систематизувати інформацію про всі договори. При цьому слід мати на увазі, що один договір може бути підставою для виконання різних видів податкових платежів.

У Реєстрі договорів по виду податку перелік угод групується в залежності від відображення або невідображення їх у системі фінансового та податкового обліку. Це дозволить згрупувати інформацію за реальними і умовними фактами господарського життя.

Формування бюджетів податкових зобов'язань (ПЗ) за реальними і умовними фактами господарського життя (ФГЖ) рекомендуємо здійснювати за моделлю, пропонуваної на рис. 1.

ОСОБЛИВОСТІ ВИЗНАЧЕННЯ РОЗМІРУ ДОХОДУ ПЛАТНИКА ЄДИНОГО ПОДАТКУ ПРИ ПРОДАЖУ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ

Бортняк А.В., гр. МОСБ-1-19

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **А.В. Непран**
Харківський торговельно-економічний коледж КНТЕУ

Для платників єдиного податку встановлений особливий порядок визначення доходу при реалізації основних засобів. Відповідно до п. 292.2 ПКУ при продажу основних засобів юридичними особами — платниками єдиного податку дохід визначається як сума коштів, отриманих від продажу таких основних засобів [1]. Якщо підприємство не є платником ПДВ, то сума виручки від реалізації основних засобів повністю ввійде до складу доходу. При цьому не встановлені обмеження щодо ціни реалізації. Якщо